

som Befolkningen har givet Myndighed til paa Ting at bestemme om den Slags Ting, og denne Myndighed udøves gennem den parlamentariske Regering. Dette er Forholdet, og noget Forbehold kan der ikke tages i den Henseende. Derfor beklager jeg, at den ærede Ordfører sagde, at Ordningen skal træffes i Overensstemmelse med Befolkningen. Der er ikke noget reelt Indhold i en saadan Udtalelse. Den kan ikke gives noget konkret Udtryk paa anden Maade end gennem Rigsdagen.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 4, 5 og 6, der er stillet af Mindretallet under Nr. 2.

Kirkeministeren (J. C. Christensen):

De af Flertallet stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde. Naar der i Ændringsforslag Nr. 3 søges givet Ministeren en Bemyndigelse til at udskille en Del af det nye Roskilde-Stift for at lægge den til Lolland-Falster Stift, er det en Bemyndigelse, som Ministeren efter min Opfattelse ikke just behøver, thi det er noget, som det ligger i Administrationens Haand at gøre. Men alligevel kan jeg tiltræde Ændringsforslaget, fordi Ministeren herved faar en Overensstemmelse med Lovgivningsmagten om dette Forhold, for saa vidt da Lovforslaget vedtages i den saaledes foreslaede Skikkelse.

Mindretallets Ændringsforslag kan jeg ikke tiltræde. Jeg har allerede ved første Behandling udtalt, at jeg ikke kunde tiltræde Tanken om her at tage Beslutning om at henlægge Præstø og Sorø Amter under Lolland-Falster Stift; thi det vilde ikke paa nogen Maade aflaste det nuværende alt for store Sjællands Stift tilstrækkeligt. Jeg skal ikke komme langt ind paa den Tørvekørsel, som det radikale Medlem talte om, thi jeg synes ikke, at det i nogen Henseende var rammende, hvad det ærede Medlem sagde herom. Her er virkelig en Trang til Stede til at skille det store, med Hensyn til Arbejdet uformelige. Sjællands Stift i to, og man kan dog ikke afvise en virkelig Trang blot med en saadan aimindelig Udtalelse om, at hvis en Vogn kan bære en Tørv til, kan den maaske bære nok en og nok en og saa fremdeles, til der bliver for meget. Og naar det samme ærede Medlem udtalte, at Befolkningens Ønsker kunde man ikke finde gennem Adresser og Møder, saa er jeg ikke deri uenig med det ærede Medlem; men jeg er uenig med ham i, at man alene skal finde dem gennem Befolkningens Repræsentation paa Rigsdagen. Det er dog ikke ukendt, hverken her i Lan-

det eller i andre Lande, at naar det gælder Spørgsmaal, som foruden deres almindelige Betydning har en stedlig Betydning, spørger man de stedlige Repræsentationer. Gælder det Spørgsmaal, som vedrører et Amt, spørger man vedkommende Amdsraad, som er Befolkningens Repræsentation. Gælder det Spørgsmaal, som vedrører en enkelt Kommune, spørger man vedkommende Kommunalraad, enten det nu er et by- eller sognekommunalt Raad. Man spørger Skolekommissioner o. s. v. Man hører, hvad de stedlige Repræsentationer har at sige, og det tror jeg ogsaa, man vil blive nødt til at gøre i Fremtiden. Man kan ikke saa fornemt stille sig op og sige: Her har vi Landets lovlige Repræsentation, og vi bestemmer alt; hvad der skal ske. Man maa virkelig spørge ud og tage Hensyn til Befolkningens Ønsker. Ganske vist skal man ikke der rette sig efter Adresser og Udtalelser paa Møder, men man skal spørge dem, der virkelig er Befolkningens Repræsentation i disse Sager.

Selv om Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, som Flertallet her foreslaar, hvad jeg haaber, falder det ikke i min Lod at tage Bestemmelse om den mulige Udskillelse fra det nye Roskilde Stift; men jeg vil da haabe, at den Mand, der kommer til at staa paa samme Plads, vil tage Hensyn til Befolkningen ved at spørge dens naturlige Repræsentation, og det bliver jo Menighedsraadene. Det kan ikke blive anderledes i denne Sag.

Ordføreren (Jessen Christensen): Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at jeg ikke havde Ret, naar jeg hævdede, at Lovforslaget om Oprettelse af Bispeembeder ikke fra nogen Side var tiltraadt i den Skikkelse, hvori det forelaa fra Folketinget, idet en saadan Situation ikke havde foreligget, at der var Spørgsmaal om at tiltræde Lovforslaget i denne Skikkelse. Jeg maa dog sige, at den Situation i høj Grad har foreligget, idet Lovforslaget jo kom hertil i den Skikkelse fra Folketinget, og vilde man fra den Side have tiltraadt Lovforslaget i Folketingets Affattelse, havde man jo ikke haft nødig at stille Ændringsforslag. Det, at der er stillet Ændringsforslag, er netop det bedste Bevis for, at man ikke har villet tiltræde Lovforslaget, saaledes som det kom fra Folketinget.

Det ærede Medlem hævdede ogsaa, at de lovlige valgte Rigsdagsmænd var det eneste og burde være det eneste virkelige Udtryk for Befolkningens Ønsker i den paa-gældende Egn. Det forekommer mig, at det ærede Medlem selv i sit Indlæg i Betænk-